Р Е Ш Е Н И Е
№ 39661

гр. София, 14.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 47 състав,** в публично заседание на 25.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11537** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. Б. Ц., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22221123006905-091-001 от 29.08.2024г., издаден от Г. Д. П. -орган възложил ревизията и от Р. К. Т. -ръководител на ревизията, който РА е ПОТВЪРДЕН с РЕШЕНИЕ №653 от 02.07.2025г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с който РА са установени допълнителни задълженията годишен и авансов данък по Закона данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на ЕТ в размер на 8047,88 лв. и лихви в размер на 2892,89 лв., вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за самоосигуряващите се в размер на 6 218,49 лв. и лихви в размер на 2 342,83лв.; вноски за универсален пенсионен фонд /УПФ/ за самоосигуряващи се в размер на 2 101,02лв и лихви в размер на 791,56лв. и вноски за здравно осигуряване /ЗОО/ за самоосигуряващи се в размер на 3 324.96 лв. и лихви в размер на 1 252,95 лв. всички за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021г..

По изложените в жалбата съображения – се моли да се уважи същата. Твърди се, че РА е необоснован, немотивиран, постановен при съществени процесуални нарушения, както и незаконосъобразен. Конкретно се визира, че неправилно е приложен чл.122 от ДОПК за определяне на данъчната основа, тъй като няма данни за укрити доходи. Подчертава се, че по време на ревизията са представени доказателства за приходите и разходите, които не са обсъдени вкл. и в съответствие с принципа за обективност по чл.3, ал.1 от ДОПК. Изтъква се, че неправилно е квалифицирана дейността като ЕТ, тъй като извършените продажби имат несистемна и единична дейност вкл. не може същата да се определи като дейност по занятие. Прави се и възражение, че начислените задължения ведно с лихвите са без да са налице

фактически и правни основания. Накрая се излагат твърдения и за допуснати процесуални нарушения касателно компетентността на органа, предвид това, че е от друга ТД. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.
В съдебното производство жалбата се поддържа от адв.М.К., което е направил доказателствени искания за СЕ, които са уважени. След същата - по същество не излага съображения. Претендират се разноски.
Ответната страна, чрез юрк.П. и юрк.А., оспорват жалбата и моли да се отхвърли. Претендират юрк.възнаграждение.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЗНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:
Жалбата от 13.10.2026г. /за което са представени допълнително доказателства с молба от 20.08.2026г. на л.178/ по отношение на връчване на решението на ответника на 29.09.25г. - е в срок. Жалбата е от лице с правен интерес и по отношение на акт, подлежащ на оспорване, поради което следва да се разгледа по същество.
От фактическа страна съдът съобрази, че:
Производството пред органите по приходите е започнало със Заповед №Р-22221123006905-020-001 от 24.11.2023г. връчена и изменена със заповеди № Р-22221123006905-020-002/01.04.2024 г., и № Р-22221123006905-020-003 от 02.05.2024г., издадени от Г. П. на длъжност началник сектор при ТД на НАП-Б., оправомощена със Заповед №РД- 01-1019/06.11.2023г. на директора на ТД на НАП С. във връзка със Заповеди №№З-ЦУ-2431 от 23.11.2023г. и №З-ЦУ2303 от 06.11.2023г. на зам. изпълнителния директор на НАП във връзка със Заповед №ЗЦУ-ОПР-24/15.06.2023г. на изпълнителния директор на НАП, с които е възложено извършването на ревизия на А. Б. Ц. за определяне на задълженията за годишен авансов; данък на едноличен търговец /ЕТ/ по ЗДДФЛ, за вноски за ДОО, УПФ и ЗЗО за самоосигуряващи се за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021г..
За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22221123006905-092-001 от 19.06.2024г., връчен по електронен път на 01.07.2024г., срещу който е подадена възражение прието за неоснователно.
Ревизията приключва с РА №Р-22221123006905-091-001/29.08.2024г., издаден от Г. Д. П. на длъжност началник сектор при ТД- на НАП Б. - орган, възложил ревизията, и от Р. К. Т. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП Б.- ръководител на ревизията, връчен на 18.09.2024г. по електронен път. Установени са допълнитални задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 8047,88 лв. и лихви в размер на 2892,89лв.; Вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за самоосигуряващите се в размер на 6 218,49лв. и лихви в размер на 2 342,83лв.; вноски за универсален пенсионен фонд /УПФ/ за самоосигуряващи се в размер на 2 101,02лв и лихви в размер на 791,56лв. и вноски за здравно осигуряване /ЗЗО/ за самоосигуряващи се в размер на 3 324.96лв. и лихви в размер на 1 252,95лв. всички за периодите от 01.01.202 г. до 31.12.2021г..
Посочено е, че А. Б. Ц. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и данъчно задължено за доходи, произтичащи от източници в България и от чужбина.
Констатирано е, че през периода от 01.01.2020г. до 16.03.2020г. е била в трудови правоотношения с „ДЕСИСЛАВА 2“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] на длъжност „началник склад“, а от м.03.2020г. до м.11.2020г. е получавала парично обезщетение за безработица от НОИ. През периода от 25.11.2020г. до 31.01.2021г. е отново е в трудови правоотношения с „Д. 1“ ЕООД.
От информационния масив /ИМ/ на НАП е установено, че А. Б. Ц. има изплатени суми и/или удържан данък, декларирани по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ, както и от същата е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл.50 от ЗДДФЛ за 2020г.; За 2021г. не е подадена ГДД.

А. Б. Ц. е регистрирана по ЗДДС с Акт на 27.09.2021г. с Акт за регистрация №220422102822241/27.08.2021г. във връзка с облагаем оборот на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Лицето е достигнало облагаем оборот в размер на 50 737,08лв. за периода от 01.06.2019г. до 31.01.2020г. и е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС най-късно до 07.02.2020г., съгласно чл. 96, ал. 1 изр. 1 от ЗДДС. За неизпълнение на това задължението е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №F628877/27.09.2021г.. Констатирано е, че считано от 02.11.2022г. ревизираното лице е с прекратена регистрация по ЗДДС, поради отпаднало основание за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.
На А. Б. Ц. е извършена предходна ревизия по ЗДДС, приключила с РА №Р-22221921006133-091-001 от 05.05.2022г. за периода от 22.02.2020г. до 27.09.2021г., както и проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ за периода от 01.01.2020г. до 30.04.2023г., приключила с протокол №П-22221923083980-073-001/02.08.2023г., както и за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2019г., приключила с протокол №П-22221920199175-073-001/18.06.2021г.
На основание чл. 37, ал. 3 и чл. 53 от ДОПК на 05.01.2024 г. на А. Б. Ц. е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221123006905-040-001/18.12.2023г., с което е изискано да се представят попълнени декларации за имуществено състояние по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2020г. и 2021г. В представения отговор с вх. №14832/05.02.2024г. и вх. №16084/07.03.2024г. не се съдържа декларация за имуществено състояние по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.
С протокол №Р-22221123006905-ППД-001/20.05.2024г. са приобщени доказателства от извършената ПУФО, приключила с протокол №П-22221923083980-073- 001/02.08.2023г..
С протокол №Р-22221123006905-ППД-002/20.05.2024г. са приобщени доказателства от извършена ревизия, приключила с РА №Р-22221921006133-091- 001/05.05.2022г..
Установено е, че А. Б. Ц. не е извършвала счетоводни записвания на стопанските операции до датата на регистрация по ЗДДС, както и че от нея не е представено заведено счетоводство, в т. ч. и за периода след регистрацията по ЗДДС.
В предходната ревизия, приключила с РА №Р-22221921006133-091- 001/05.05.2022г., който не е оспорен по административен ред, е определен реализиран облагаем оборот от 50 737,08лв.. През периода от 22.02.2020г. до 27.09.2021г. с извършила облагаеми доставки по чл. 12, ал 1 от ЗДДС в размер на 94 797,87лв., с ДДС. На основание чл. 102, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 6, чл. 12 , чл. 25 ал. 1, чл. 26 ал. 1 и чл. 67, ал. 2 и 3 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 15 799,64 лв. за отделните данъчни периоди от 22.02.2020г. до 27.09.2021г..
В процесното ревизионно производство по ЗДДС е установено, че А. Б. Ц. е извършвала търговска дейност без търговски обект, а именно електронна търговия в страната и чужбина на стоки чрез използване на специализирани сайтове, изпращани до крайни клиенти чрез куриерски дружества „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „СПИДИ“АД, като плащанията са получавани по банковата сметка BG34 CECB 9790 1401 1216 00 при „ЦКБ“ АД или чрез наложен платеж при куриер.
С ИПДПОЗЛ/№Р-22221123006905-040-001/18.12.2023г. е изискано да представи документи за извършваните доставки на стоки, както и информация от къде са придобити /закупени/, данни за търговската надценка, с която продава стоките, доказателства за размера на получените доходи от наложени платежи, в т. ч. международни пратки по години и куриери. Изискана е информация чрез кои сайтове, платформи за онлайн търговия, онлайн магазини във Facebook и др. извършва продажби в интернет. Също така е изискано да представи данни за това как се регистрират поръчките от клиентите, как се доставят поръчаните стоки, начин на плащане - по банков път, в брой, с наложен платеж или пощенски паричен превод, чрез дебитни или кредитни карти, чрез

международни платежни инструменти /PayPal, Skrill, PaySera, Paysafe/ и др. Изискано е да представи информация и за това дали е изпращала пратки и дали е получавала суми по наложени платежи в полза на трети лица, сключени договори за куриерски услуги, хостинг услуги и др. по които е получател на услуги, екземпляри от всички товарителници във връзка с изпратени пратки чрез пощенски оператори с наложен платеж/пощенски паричен превод, разходни ордери, приходни ордери, банкови извлечения и/или други документи за получени от лицето суми п наложен платеж и пощенски записи. Също така е изискано да посочи доменни на интернет сайтове, през които е извършвала електронна търговия.
Посочено е, че жалбоподателката е представила писмени обяснения, че й е извършена предходна ревизия с РА №Р-22221921006133-092-001/07.04.2022г., с която са установени всички реализирани от нея приходи от електронна търговия и във връзка с която е представила всички необходими документи и писмени обяснения. Заявила е, че предвид констатациите на РА по ЗДДС реализираният от нея приход от електронна търговия за 2020г. е в размер на 69 412,18лв., без ДДС и за 2021г. в размер на 9 586,05 лв., без ДДС. Сочи, че продуктите са продавани единствено чрез профил, регистриран в EBay, като същите са закупувани от дружества, регистрирани в България. Заявява, че тъй като е физическо лице не е имала задължение да води счетоводство, но въпреки това е запазила една част от документите. За друга част от стоките е посочила, че са закупени и платени чрез нейната дебитна карта, като в представените извлечения се съдържа информация за всяка отделна покупка на стоки. Посочва, че е извършвала електронни продажби само и единствено чрез профил в eBay, за което е заплащала и съответните такси, за които е предоставила справка за техния размер. Сочи, че всички приходи от продадените стоки, чрез платформата eBay са получавани изцяло по банковите й сметки, данни за което се съдържат в РА №Р-22221921006133-092-00-1/07.04.2022г.. На 07.03.2024г. представя справка за закупените стоки, предмет на продажба през 2020г. и 2021г., справка за платени разходи за транспорт, справка за банкови такси, извлечения от банкови сметки, фактури за придобитите стоки, издадени от „А1 ТРЕЙД“ ЕООД, „АПТЕКИ РЕМЕДИУМ“ ЕООД, „ДМ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ЛИЛИ ДРОГЕРИЯ“ ЕООД.
След извършен анализ на представените документи от ревизираното лице и приобщените доказателства от извършени предходни контролни производства е направен извод, че са налице данни за укрити доходи от продажба на стоки, извършени чрез електронна търговия.
На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на 05.01.2024г. на 05.01.2024г. е връчено уведомление №Р-22221123006905-113-001/18.12.2023г., че основата на дохода, подлежащ за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, както и осигурителния й доход за установяване на задълженията за здравно осигурителни вноски /ЗОВ/, в т.ч. за здравно осигуряване, за ДОО и УПФ за самоосигуряващи се лица, за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. ще бъдат определени по реда на чл. 122 от ДОПК ред, тъй като са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК, а именно - до започването на ревизията не е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2021г., както и че са налице данни за недекларирани доходи. Наред с това е връчено и уведомление № Р- 22221123006905-139-001/18.12.2023г. по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК.
По реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определена данъчна основа за задължения за данък върху доходите на физическите лица от дейност като едноличен търговец за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2021г., като ревизиращият екип е приложил ставката по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.
Съобразено е, че ЗДДФЛ -от А. Б. Ц. е подадена ГДД за 2020г., с която е декларирала годишна данъчна основа на доходи от трудови правоотношения от 397,18 лв. и нетни приходи от продажби, счетоводна печалба и данъчна печалба в размер на 406,50 лв. от доходи от стопанска дейност като едноличен търговец.

В ревизионното производство, приключило с РА №Р-22221921006133-091-001 от 05.05.2022 г. за периода от 22.02.2020 г. до 27.09.2021г., е установено, че жалбоподателката е получила по банков път парични средства от 83 294,61 лв., като след приспадане на дължимия ДДС от 13 882,41 лв., разликата от 69 412,20лв. е прибавена към получените парични средства от 13 882,41 лв. преди регистрацията на лицето по ЗДДС, и така получената сума от 80 747,55 лв. е приета за общ размер на доходите й от стопанската й дейност като едноличен търговец за 2020г. Въз основа на представените документи за покупка на стоки като разходи за дейността е приета сума в размер на 22 345,98лв. Определен е счетоводен финансов резултат от 58 401,57лв.. На основание чл.122, ал.2, т. 1,4 и 15 от ДОПК е определена годишна данъчна основа за дейността й като едноличен търговец в размер на 48 784,86 лв., след приспадане на дължимите месечни здравно осигурителни вноски /ЗОВ/ по Кодекса за социалното осигуряване /КСО/ и Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ от 2 034,96лв. и окончателните осигурителни вноски от 7 581,75лв. Установен е дължим данък върху годишната данъчна основа от 7 317,73 лв., като след приспадане на внесения данък от 60 лв. е определен данък за довнасяне в размер на 7 257,73 лв.

За 2021г. е установено, че А. Б. Ц. е получила парични средства по банков път в размер на 11 503,26лв. като след приспадане на дължимия ДДС от 1 917,43 лв., разликата от 9 585,83лв. е приета за доход от стопанска дейност като едноличен търговец. Като разходи за дейността е приета сумата от 2 290,15лв., представляваща стойност на придобиване на стоките въз основа на представените документи. Определен е СФР за дейността й като ЕТ в размер на 7 295,91 лв. На основание чл. 122, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 15 от ДОПК е определена годишна данъчна основа за дейността й като едноличен търговец в размер на 5 267.65 лв. след приспадане на месечните ЗОВ по КСО и ЗЗО от 903,50 лв. и окончателните осигурителни вноски от 1 124,76 лв.. Установен е дължим данък върху годишната данъчна основа в размер на 790,15 лв. За невнесените в срок задължения на основание чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в общ размер на 2 892,89лв.

По Кодекса за социалното осигуряване /КСО/, поради това, че А. Б. Ц. е извършвала стопанска дейност за своя сметка като едноличен търговец, е направен извод, че е била длъжна да прави авансови и годишни изравнителни осигурителни вноски за фонд ДОО и ДЗПО в УПФ, в качеството й, на самоосигуряващо се лице на основание чл. 4, ал. 3, т. 2, чл. 6, ал. 9 и чл.127, ал. 1 от КСО и за здравно осигуряване в НЗОК на основание чл. 40, ал. 5 от ЗЗО. Установено е, че задълженото лице не е подало заявление обр. 5 за упражняване на трудова дейност и за дължими задължителни осигурителни вноски, поради което на основание чл.124а от ДОПК са определени авансови и годишни изравнителни вноски за фонд ДОО, УПФ и за здравно осигуряване в НЗОК. Невнесените в срок задължителни осигурителни вноски на основание чл. 175 от ДОПК и чл. 113 от КСО са определени и дължимите лихви за просрочие. Върху установените облагаеми доходи за 2020 г. и 2021 г. по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, на основание чл. 122 във връзка с чл. 124 „а“ от ДОПК е определен осигурителен доход на ревизираното лице. За извършваната стопанска дейност като едноличен търговец по чл. 26, т. 7 от ЗДДФЛ е определено задължение за месечни осигурителни вноски за ДОО за инвалидност поради общо заболяване старост и смърт от 14.8% в общ размер 1 083,36 лв. за 2020г., върху месечен осигурителен доход в размер на 610лв. и за 2021 г. в общ размер на 481,00 лв. върху месечен осигурителен доход в размер на 650,00 лв. Определените месечни вноски за ДОО са отразени в изготвените от ревизиращия екип таблици на стр. 20-22 в РД. Също така в тях е отразена и дължимата годишна изравнителна вноска за 2020 г. в размер на 4 055,34 лв. и за 2021 г. в размер на 598,79 лв.

На основание чл. 127, ал. 1, чл. 157, ал. 1 и ал. 6 от КСО върху така установените доходи на ревизираното лице за 2020 г. са начислени месечни вноски за УПФ от 1

370,22 лв. и годишна изравнителна вноска от 1 736 лв. и за 2021 г. месечни вноски в размер на 202,30 лв. и годишна изравнителна вноска от 364,80 лв.
По Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/:
На основание чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЗО са начислени месечни вноски от 8% върху минималния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица, определени със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване /ЗБДОО/, за здравно осигуряване за 2020г. в размер на 585,60лв. и годишна изравнителна вноска в размер на 2 155,69лв. и за 2020г. в размер на 260,00 лв. и годишна изравнителна вноска в размер на 323,67 лв.
С оглед посочените констатации – е издаден обжалвания РА.
Срещу същия е подадена жалба с твърдения, че е незаконосъобразен, необоснован и издаден в противоречие на материално-правните разпоредби на ЗДДФЛ, ДОПК, КСО и ЗЗО, както и за постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила и принципи на данъчния процес. Не са представяни доказателства.
Ответникът е счел жалбата за неоснователна, съответно РА за правилен и законосъобразен по следните съображения:
По определяне на данък върху годишната данъчна основа на ЕТ е посочено, че съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ данъчна печалба. Годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се определя, като облагаемият доход по чл. 26 за данъчната година се намалява с вноските, които самоосигуряващото се лице е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на КСО и на ЗЗО, както и с внесените в чужбина задължителни осигурителни вноски, които са за сметка на физическото лице, съгласно чл. 28 от ЗДДФЛ. Размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 2 се умножи по данъчна ставка 15 на сто. От съдържанието на оспорвания РА - допълнително установените задължения за спорните данъчните периоди от 2020 г. до 2021 г. за дейността като едноличен търговец са определени по особения ред за облагане съгласно чл. 122 - 124 от ДОПК. Като основания за преминаване на ревизията по този специален ред от органите по приходите са посочени обстоятелствата в чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК.
Посочено е, че по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ТЗ търговец е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва дейностите посочени в същата алинея. За търговец се смята и всяко лице, образувало предприятие, което по предмет и обем изисква неговите дела да се водят по търговски начин, даже ако дейността му не е посочена в чл. 1, ал. 1 от ТЗ вкл. в ал. 1 на чл. 1 от ТЗ акцентът е поставен върху това лицето по занятие да извършва такива сделки, т.е. това да е

негова основна дейност и източник на доходи, а по ал. 2 - да има предприятие, чийто предмет на дейност и обем на делата да изисква воденето на делата му по търговски начин. Маркирано е, че „едноличен търговец“ е само определена от закона правоспособност на физическото лице, която се добива с факта на регистрация в търговския регистър. Чрез регистрацията не се създава нов правен субект, различен от физическото лице, действащо като търговец. Дефинирането на едно физическо лице като търговец не следва да се обвързва единствено с наличието или липсата на регистрация по реда на ТЗ.
Подчертано е, че съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за търговския регистър /ЗТР/, в сила през процесния период, всеки търговец е длъжен да поиска да бъде вписан в търговския регистър. С оглед установеното, че през периода от 01.01.2020г. до 31.12.2021 г. ревизираното лице е осъществило продажби на стоки, то е прието, че жалбоподателката е извършвала независима икономическа дейност и е действала като търговец, но не се е регистрирала като такъв. От съществено значение е видът на извършваната дейност, независимо дали лицето, осъществяващо дейността, е регистрирано по предвидения в ТЗ ред. След като физическото лице извършва търговски сделки, правилно и законосъобразно органите по приходите са приели, че не е от значение дали то е манифестирало или не участието си в тях като едноличен търговец.
Направен е извода, че е видно, че А. Ц. е действала в качеството си на търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ, тъй като е извършвала по занятие сделки с цел реализиране на доходи. Броят и системността на осъществяваните сделки сочат безспорно, че те са извършвани с цел реализиране на доход, т. е. ревизираното лице е действало като търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 286, ал. 2 от ТЗ, търговски са и сделките по чл. 1, ал. 1 независимо от качеството на лицата, които ги извършват. Извършването на разпоредителни сделки със стоки не би представлявала независима икономическа и търговска дейност само ако се извършва еднократно, а не редовно или по занятие. На база събраните доказателства е направен извода, че А. Ц. е данъчно задължена за целите на ЗДДФЛ за получените от нея доходи от продажбата на стоки чрез електронна търговия в страната и чужбина, чрез използване на специализирани сайтове, изпращани до крайни клиенти чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „СПИДИ“ АД, като плащанията са получавани по банкова сметка BG34 CECB 9790 1401 1216 00 при „ЦКБ“ АД или чрез наложен платеж при куриер, и подлежат на облагане като търговски сделки по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ.
Законодателят е предвидил чрез разпоредбите на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ, че физическите лица, извършващи дейност като еднолични търговци, независимо дали са регистрирани по ТЗ формират данъчна основа за доходите по реда на ЗДДФЛ, по който тя се определя за регистрираните търговци. В този смисъл и независимо че от А. Ц. не са отчетени реализираните от нея доходи от търговия със стоки през 2020г.

и 2021г. като стопанска дейност, то те подлежат на облагане като сделки, тъй като става въпрос за повтарящи се действия, материализирани в поредица от сделки с цел реализиране на доход по смисъла на ТЗ. От А. Ц. не е подадена ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2021г., с която да са декларирани получените доходи във връзка с продажбата на стоки, чрез електронна търговия, изпращани чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „СПИДИ“АД. За 2020г. от ревизираното лице е подадена ГДД, но в същата не са декларирани установените от ревизиращия екип доходи от продажбата на стоки чрез електронна търговия.
Посочено е, че съгласно нормата на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ ако физическото лице е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец, доходите от стопанската му дейност се облагат по реда на глава пета, раздел II от закона.
Визирано е, че по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ облагаеми по реда на ЗДДФЛ са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми. В конкретния случай, полученият доход не попада в посочените като необлагаеми в чл. 13 от ЗДДФЛ доходи, във връзка с което същият представлява облагаем доход и подлежи на деклариране чрез подаване на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ.
Маркирано е, че разпоредбата на чл. 122 и следващите от ДОПК регламентират издаването на РА при особени случаи, като осигуряват на органите по приходите правна възможност при наличието на определени обстоятелства и спазвайки определени законови изисквания да определят данъчна основа за облагане с преки и косвени данъци, а от там и данъчните задължения по реда на съответния материален закон. Същите са създадени за уреждане на процедурата за определяне на данъчната основа в случаите, когато в резултат на поведението на задълженото лице обективно това не може да стане, като същевременно се гарантира изпълнение на регламентираното в чл. 3, ал. 1 от ДОПК основно начало за обективност в ревизионното производство.
Ответникът е подчертал, че предвид императивния характер на данъчните норми, органите по приходите не могат да определят по своя преценка конкретния размер на дължимия данък, освен ако случаят не попада в изрично регламентираните от закона хипотези. Ревизия по чл. 122 от ДОПК се извършва при наличие на някое от обстоятелствата, визирани в ал. 1, като същите не се намират в отношение на кумулативност, а на алтернативност, което означава, че наличито само на едно от тях е достатъчно основание за прилагането им. Очевидно е, че след като са налице предпоставките по ал. 1 или поне на една от тях, не може да се реализира конкретният фактически състав от материалния данъчен закон, предпоставящ прилагането на последния. Тъй като тези предпоставки представляват действия или бездействия на данъчния субект, с оглед общия принцип, че никой не може да черпи права от собственото си виновно поведение, законодателят е приел, че

определянето на облагаемата основа в тези случаи ще се извършва от органа по приходите. В конкретния случай е установено, че ревизираното лице не е подало ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за доходите си от дейност като едноличен търговец за 2021г., както и че са налице укрити доходи за периода от 2020г. до 2021г.
Въз основа на изложеното е направен извода, че са налице обстоятелствата на чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК, поради което законосъобразно основата за облагане по чл. 26 от ЗДДФЛ е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Механизмът и редът, който следва да се спазва от страна на ревизиращия орган при ревизии от този род, е регламентиран в ал. 2 на чл. 122 и ал. 1 на чл. 124 от ДОПК, като целта на законодателя е да се постигне обективност и достоверност при определяне правата, задълженията и отговорността на данъчните субекти.
Направено е заключението, че в резултат на извършен анализ на декларираните данни от ревизираното лице и на установените обороти с РА №Р-22221921006133-091-001/05.05.2022г., с който е извършена ревизия по ЗДДС на А. Ц. за периода от 22.02.2020 г. до 27.09.2021г. и на постъпилите парични средства по банков път по сметката й, е видно че са налице недекларирани приходи от нея в размер на 80 747,55лв. за 2020 г., и в размер на 9 585,83 лв. за 2021г.. Така установените недекларираните приходи не са оспорени от ревизираното лице. Също така в ревизионното производство са взети предвид представените от нея фактури по отношение на извършените разходи за придобиване на стоките за 2020г. в размер на 22 345,98лв. и за 2021 г. в размер на 2 290,15 лв..
Предвид изложеното ответникът е приел, че органите по приходи са изяснили в цялост релевантните за спора факти и обстоятелства, поради което са доказани предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК по отношение на периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г. и на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020г., даващи основание основата за облагане с данък от дейността й като едноличен търговец да бъде определена по реда, регламентиран в чл. 122, ал. 2 от ДОПК.
Направена е констатацията, че определените с РА задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на А. Б. Ц., като едноличен търговец за 2020 г. и 2021 г. в общ размер на 8 047,88 лв. са законосъобразно установени, ведно с начислените лихви в размер на 2 892,89 лв.. С оглед това е потвърден РА. Потвърден е и в останалите части по КСО и ЗЗО.
В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е изслушана СЕ на в.л.Б., което съдът напълно кредитира –л.152. Видно от същото разходите за 2020г. съответстват на тези по РА, за 2021г. разходите, които вещото лице установява са с 325,83лв. повече. Съответно приходите за 2020г. са повече от тези в РА- с 520,98лв., за 2021г. също са в повече с 776,59лв..
Водим СЪДЪТ от правна страна намира следното:
РА е издаден от компетентните лица във връзка с чл.119, ал.2 от ДОПК – от

ръководителя на ревизията и от органа, който я е възложил. Не е процесуално нарушение вкл. водещо до нищожност на акта- факта, че тези лица са от друга ТД на НАП. По този въпрос е Тълкувателно решение №3 от 26.06.2025г. по т.д. 2/24г. на ОС на ВАС. За възлагането на ревизията са издадени съответните заповеди, които са част от преписката. Самият РА е генериран като ел.документ с ел.подписи, за което също са ангажирани доказателства.
В производството не се установява да са допуснати процесуални нарушения вкл. от категорията на съществените такива. Фактите са изяснени, направени са съответните справки, приобщени са материалите от предходната ревизия, по която има влязъл в сила РА, ползващ се със стабилитет. Не се споделя възражението, че неправилно е приложен чл.122 ДОПК. Предпоставките за приложение на нормата са налице, тъй като се основават на изводите за укрити доходи от ел.търговия. Следва да се има предвид, че вещото лице в заключението си по СЕ по делото установява такива макар и в размери над посочените в РА, което не го променя като констатации, тъй като по жалба на лицето не може да се утежнява положението му. За тези продажби лицето е получавало приходи и правилно са квалифицирани като укрити доходи, тъй като не са декларирани. В конкретния случай е установено, че ревизираното лице не е подало ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за доходите си от дейност като едноличен търговец за 2021г.. Това е едно от основанията по чл.122, ал.1, т.1 /неподаване на декларация/ и вкл. и т.2 /укрити приходи/ от ДОПК за прилагане на реда по чл.122 от ДОПК. За ревизията по този ред –оспорващата е уведомена на 05.01.2024г.. За приходите не се изисква да са следствие от системни продажби или по занятие, макар конкретно да са установени множество продажби от посочените платформи, приходите от които продажби са постъпвали по посочената в РД и РА банкова сметка на името на оспорващата. Следователно правилна е и констатацията, че са налице обстоятелствата на чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК, поради което законосъобразно основата за облагане по чл. 26 от ЗДДФЛ е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. В тази насока няма нарушения вкл. съществени такива.
По същество съдът също сподели изводите в РД, РА и подробните съображения в потвърждаващото решение. Следва да се има предвид, че възраженията на оспорващата са общи и несъстоятелни. Те не касаят конкретни фактически констатации. Тези установявания не само не са оборени от жалбоподателката, а точно обратното - потвърдени са и от изслушаната по делото СЕ. Видно от същата лицето не е водило счетоводство, поради което не може да даде отговор на част от постановените въпроти вкл. и защото имат правен характер. Въпреки изложеното вещото лице е проследило разходите и то тези, за които по делото има доказателства, поради което за 2020г. -01.01.-31.01.2020г. същите са посочени на 22 345,98лв. и включват разходи за транспорт, разходи по банкови карти и такси и най-големия разход за покупка на стоки с цел препродажба -19 265,85лв., за което са

представените фактури от стр.29 до стр.55 от приложенията. Видно е от тези приложения, че лицето ежедневно е купувало козметични продукти от популярни дрогерии/аптеки в количества, които впоследствие е препродавало вкл. до 8 покупки на ден. Тези разходи за 2020г. съвпадат с установените в РА. За 2021г -01.01. до 31.01.2021г. вещото лице установява 2615,98лв., докато в РА са 2 290,15лв. т.е има превишение с 325,83лв., но за 2021г. има и превишение на приходите по СЕ в сравнение с РА – с 776,49лв.. Така е и при 2020г. превишение с 520,98лв. Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице, тъй като е обосновано и стъпва на анализ на доказателствата по делото. Вещото лице е направило за приходите преглед на наложените платежи в Еконт и С.. Така за 2020г. е установен приход от продажба на стоки от 92 560,55лв. и същите са следствие от постоянни, нееднократни продажби. Видно от табличната част има месеци, в които лицето е реализирало 5-6 такива. За 2021г. приходите от продажба на стоки са изчислени по същия начин и са в по-нисък размер от 11 639,61лв.. Следва да се подчертае, че тези констатации и заключението на вещото лице –не се оспорват от жалбоподателката. С молбата от 20.07.2026г. от адв.К. – е посочено, че заключението не е в срок, което не отговаря на истината. Същото е входирано на 07.07.2026г. и страната е можела да се запознае с него преди и в съдебното заседание на 21.07.2026г., когато е прието. Правилно въз основа на посочените данни за доходи – от продажби от ел.търговия, за което има подробен анализ на товарителници на л.10 от папка приложения –е започнала ревизия с цел да установи какъв е данъка върху тях. Лицето дължи данък върху доходите, които е реализирало през годината на основание ЗДДФЛ. Не е спорно тези доходи какви са и това, че за тях не е платен нито авансов, нито годишен данък, който се дължи. За тези доходи трябва да има и осигурителни, здравни и пенсионни вноски. Тези продажби, както се посочи от товарителниците на л.10 -са ежедневни и освен козметични продукти включват и дрехи. Без оглед на произхода на предмета на продажбата – след като лицето реализира доход в случая нито инцидентен, нито еднократен, то дължи данък. По размера на определянето на данъка не е имало спор. Дори и констатациите на вещото лице за по-високи разходи за 2021г. предвид това, че и за тази година има по-високи приходи вкл. надвишаващи стойността на разликата от тези по-високи разходи –макар да би могло да формира друг размер на данъка, то той ще е по –висок. Както за 2020г., тъй като вещото лице установява същите разходи, но по –високи приходи, което отново би означавало друг и по-висок размер на данъка, но по жалба на лицето, не може да се правят констатации в негова вреда. С оглед изложеното – съдът споделя изложените констатации за дължимия данък и описаните вноски. В производството не се установят други факти, които да променят тези изводи. Правилни са изводите за начина на определяне на годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност и позоваването на чл. 26 от ЗДДФЛ. Размерът на данъка върху годишната данъчна

основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 2 се умножи по данъчна ставка 15 на сто. Обосновано и върху тези задължения е начислена лихва по чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.
Следва да се маркира, че по основния довод по същество в жалбата – че няма системни и ежедневни продажби – подробни и обстоятелствени съображения има изрично изложени в потвърждаващото решение, които напълно се споделят от състава. В този смисъл е чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ, че физическите лица, извършващи дейност като еднолични търговци, независимо дали са регистрирани по ТЗ формират данъчна основа за доходите по реда на ЗДДФЛ, по който тя се определя за регистрираните търговци. Така независимо, че не са отчетени реализираните от лицето доходи от търговия със стоки през 2020г. и 2021г. като стопанска дейност, то те подлежат на облагане като сделки, тъй като става въпрос за повтарящи се действия, материализирани в поредица от сделки с цел реализиране на доход по смисъла на ТЗ. Правилно е акцентирано, че по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ТЗ търговец е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва дейностите посочени в същата алинея. За търговец се смята и всяко лице, образувало предприятие, което по предмет и обем изисква неговите дела да се водят по търговски начин, даже ако дейността му не е посочена в чл. 1, ал. 1 от ТЗ т.е. в ал. 1 на чл. 1 от ТЗ акцентът е поставен върху това лицето по занятие да извършва такива сделки, т.е. това да е негова основна дейност и източник на доходи, а по ал. 2 - да има предприятие, чийто предмет на дейност и обем на делата да изисква воденето на делата му по търговски начин.
Конкретно от анализа на цялата дейност на лицето е установено, че тези приходи са системни и нямат инцидентен характер. Лицето е получавало регулярни парични средства по своите сметки чрез продажбите от посочената платформа за електронна търговия. В заключението е видно, че са налице недекларирани приходи от нея в размер на 80 747,55лв. за 2020г., и в размер на 9 585,83 лв. за 2021г.. При изчисляване на данъка са съобразени направените разходи, съобразено е установено в предходното ревизионното производство, приключило с РА №Р-22221921006133-091-001 от 05.05.2022г., вкл. че за периода от 22.02.2020г. до 27.09.2021г., е констатирано, че жалбоподателката е получила по банков път парични средства от 83 294,61 лв., като след приспадане на дължимия ДДС от 13 882,41 лв., разликата от 69 412,20лв. е прибавена към получените парични средства от 13 882,41 лв. преди регистрацията на лицето по ЗДДС, и така получената сума от 80 747,55 лв. е приета за общ размер на доходите й от стопанската й дейност като едноличен търговец за 2020г.. Въз основа на представените документи за покупка на стоки като разходи за дейността е приета сума в размер на 22 345,98лв. Определен е счетоводен финансов резултат от 58 401,57лв.. На основание чл.122, ал.2, т. 1,4 и 15 от ДОПК е определена годишна данъчна основа за дейността й като едноличен търговец в размер на 48 784,86 лв., след приспадане на дължимите месечни здравно

осигурителни вноски /ЗОВ/ по Кодекса за социалното осигуряване /КСО/ и Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ от 2 034,96лв. и окончателните осигурителни вноски от 7 581,75лв. Установен е дължим данък върху годишната данъчна основа от 7 317,73 лв., като след приспадане на внесения данък от 60 лв. е определен данък за довнасяне в размер на 7 257,73 лв. за 2020г.. Също за за 2021г. е установено, че А. Ц. е получила парични средства по банков път в размер на 11 503,26лв. като след приспадане на дължимия ДДС от 1 917,43 лв., разликата от 9 585,83лв. е приета за доход от стопанска дейност като едноличен търговец. Правилно като разходи за дейността е приета сумата от 2 290,15лв., представляваща стойност на придобиване на стоките въз основа на представените документи. Определен е СФР за дейността й като ЕТ в размер на 7 295,91 лв. На основание чл. 122, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 15 от ДОПК е определена годишна данъчна основа за дейността й като едноличен търговец в размер на 5 267.65 лв. и след приспадане на месечните ЗОВ по КСО и ЗЗО от 903,50 лв. и окончателните осигурителни вноски от 1 124,76лв. е установен дължим данък върху годишната данъчна основа в размер на 790,15лв. За невнесените в срок задължения на основание чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви.

Правилни са и констатациите по КСО, доколкото върху установените облагаеми доходи за 2020 г. и 2021 г. по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, на основание чл. 122 във връзка с чл. 124 „а“ от ДОПК е определен осигурителен доход на ревизираното лице. За извършваната стопанска дейност като едноличен търговец по чл. 26, т. 7 от ЗДДФЛ е определено задължение за месечни осигурителни вноски за ДОО за инвалидност поради общо заболяване старост и смърт от 14.8% в общ размер 1 083,36 лв. за 2020г., върху месечен осигурителен доход в размер на 610лв. и за 2021 г. в общ размер на 481,00 лв. върху месечен осигурителен доход в размер на 650,00 лв. Определените месечни вноски за ДОО са отразени в изготвените от ревизиращия екип таблици на стр. 20-22 в РД. Също така в тях е отразена и дължимата годишна изравнителна вноска за 2020г. в размер на 4 055,34 лв. и за 2021 г. в размер на 598,79 лв.. На основание чл. 127, ал. 1, чл. 157, ал. 1 и ал. 6 от КСО върху така установените доходи на ревизираното лице за 2020 г. са начислени месечни вноски за УПФ от 1 370,22 лв. и годишна изравнителна вноска от 1 736 лв. и за 2021 г. месечни вноски в размер на 202,30 лв. и годишна изравнителна вноска от 364,80 лв.

Съдът споделя и констатациите по ЗЗО. Правилно на основание чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЗО са начислени месечни вноски от 8% върху минималния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица, определени със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване /ЗБДОО/, за здравно осигуряване за 2020г. в размер на 585,60лв. и годишна изравнителна вноска в размер на 2 155,69лв. и за 202 г. в размер на 260,00 лв. и годишна изравнителна вноска в размер на 323,67 лв.

Следователно жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли. С оглед изхода от

спора и претенцията на ответника за юрк.възнаграждение следва да се присъди такова в размер по Наредба 1/2004 с оглед материалния интерес 26 972,58 или юрк.възнаграждение от 2808лв. или 1436евро.
ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. Б. Ц., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22221123006905-091-001 от 29.08.2024г., издаден от Г. Д. П. -орган възложил ревизията и от Р. К. Т. -ръководител на ревизията, който РА е потвърден с РЕШЕНИЕ №653 от 02.07.2025г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С., с който РА са установени допълнителни задължения за годишен и авансов данък по Закона данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на ЕТ в размер на 8047,88 лв. и лихви в размер на 2892,89 лв., вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за самоосигуряващите се в размер на 6 218,49 лв. и лихви в размер на 2 342,83лв.; вноски за универсалн пенсионен фонд /УПФ/ за самоосигуряващи се в размер на 2 101,02лв и лихви в размер на 791,56 лв. и вноски за здравно осигуряване /ЗО/ за самоосигуряващи се в размер на 3 324.96 лв. и лихви в размер на 1 252,95 лв. всички за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021г..
ОСЪЖДА А. Б. Ц., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица]- ДА ЗАПЛАТИ 1436 евро юрисконсултско възнаграждение на НАП.
Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред ВАС. Преписи на страните.
Съдия: